KORAKI

ČASOPIS SREDNJE POKLICNE IN STROKOVNE ŠOLE ZREČE letnik XV leto 2025 številka 15

V ŽARIŠČU
Šepet dreves

POGUM
Dijaki, ki rešujejo življenja

NOVE TEHNOLOGIJE
Digitalno je zmagovalno

Na pragu novega poglavja: z mladimi, za mlade

Drage dijakinje in dijaki,

v življenju šole so nekateri trenutki poseben mejnik. Zaključek šolskega leta je vedno eden izmed njih – čas, ko se ozremo nazaj, se iskreno vprašamo, kaj smo dosegli, česa se veselimo in kam želimo naprej. Tokrat pa je ta trenutek tudi zame nekoliko bolj poseben: zaključujem svoj drugi mandat ravnateljice-direktorice Šolskega centra Slovenske Konjice-Zreče in hkrati stopam na prag tretjega.

Glasilo Koraki – glas dijakov. Šolsko glasilo Koraki je najprej namenjeno vam – sedanjim in bodočim dijakom naše šole. Vsako šolsko leto je polno raznolikih in zanimivih dogodkov, ki pritegnejo pozornost in kar nekaj teh najde svoje mesto tudi v našem šolskem glasilu. V njem najdemo članke, ki opisujejo življenje na šoli, izkušnje dijakov pri delodajalcih, strokovne ekskurzije, prireditve in izmenjave v tujini. Prispevki prikazujejo učenje, dosežke na tekmovanjih, prijateljstva in ustvarjanje nepozabnih srednješolskih spominov. Posebno mesto letos zavzemajo izdelki IV. izpitne enote – navdihujoči za nove generacije in v ponos dijakom zaključnih letnikov ter šoli kot celoti.

Jasmina Mihelak Zupančič

Dialog z vami. Letos ste Korake sooblikovali tudi vi z vprašanji, ki ste mi jih poslali. Prebrala sem jih z velikim zanimanjem in se odločila, da v uvodniku nanje odgovorim – strnjeno, osebno in z velikim spoštovanjem do vaše radovednosti.

Kako se počutim na šoli? Iskreno – domače in prijetno. Na Šolskem centru sem polna tri desetletja. Po dvanajstih letih na tem delovnem mestu šola ni samo delovno okolje, temveč prostor odnosov, zgodb, prizadevanj, tudi izzivov in uspehov. Vsak dan prinaša kaj novega, vsako srečanje z vami, dijaki, s starši, sodelavci ali s partnerji iz okolja je priložnost za rast. Včasih so dnevi sila zahtevni, težki, drugič prijetni, a praktično vseskozi delovni.

Katere so moje glavne naloge in dolžnosti? V osnovi sem odgovorna za izvedbo vseh programov mladine, izobraževanja odraslih in svetovanja, šole vožnje, projektov, U-lab-a ter centra novih tehnologij – tako z vidika kadrov, financ, investicij v šolski prostor in povezovanja šole z okoljem. Kot Šolski center smo aktivni na treh lokacijah – Gimnazija Slovenske Konjice, Srednja poklicna in strokovna šola Zreče ter SIC Izobraževanje odraslih in svetovanje v Slovenskih Konjicah ter v Laškem. Vsaka lokacija oz. dejavnost ima svojo specifiko in dinamiko dela.

Kako poteka izbor ravnatelja? Postopek je obsežen in formalen, na kratko pa: objavi se razpis, na katerega se prijavijo kandidati, ki imajo interes in izpolnjujejo zakonske pogoje. Pripraviti je potrebno program vodenja in razvoja šole. O kandidatu se morajo na volitvah izreči zaposleni, svoje mnenje podajo dijaki obeh šol, svet staršev obeh šol in ustanovitelji na lokalni ravni. Nato svet zavoda, po pregledu prijav, odloči o imenovanju. Pridobiti je treba še mnenje pristojnega ministra in na koncu svet zavoda potrdi končno odločitev. Celotna procedura zahteva svoj čas. Verjamem, da se bo kdo od vas v prihodnje tudi znašel na podobni poti, zato kar pogumno dalje.

Najljubše in najtežje naloge? Najraje sodelujem z ljudmi pri razvijanju idej, reševanju konkretnih izzivov, iskanju novih priložnosti za dijake, zaposlene in druge ciljne skupine. Največ težav? Včasih je to usklajevanje številnih nalog in odgovornosti, predvsem pa trenutki, ko moram reševati konflikte ali tehtati med različnimi interesi.

Kaj je bil največji izziv do sedaj? Zagotovo je bil eden večjih izzivov prenova šolske stavbe in pridobivanje sredstev za prizidek k Srednji poklicni in strokovni šoli Zreče, za opremo obeh šol, hkrati pa skrb, da ob tem ohranimo pristne odnose in kakovost pouka. Pomemben izziv ostaja tudi, kako v današnjem času ohranjati zanimanje za programe, ki jih kot Šolski center zagotavljamo in zgraditi močno identiteto naše šole.

Bi šli še enkrat po tej poti? Absolutno. Pot je zahtevna, a bogata. Polna zgodb, ljudi, učenja. Nikoli dolgočasna. Veseli me, da soustvarjam prostor, ki ima smisel. Energijo za prihodnost imam še vedno.

Pogled nazaj – in naprej. Za nami je uspešno in pestro leto. Ponosna sem na vaše dosežke, ne le pri pouku, temveč tudi pri različnih projektih, natečajih, prostovoljstvu, sodelovanju z gospodarstvom, sodelovanju v tujini, na vašo osebno in poklicno rast. Pred nami pa je veliko novih izzivov: kako še izboljšati kakovost pouka, kako vpeljati več trajnostnih in digitalnih pristopov, se povezovati znotraj Šolskega centra in kako še bolj odpreti šolo v svet z ekskurzijami, podjetji in navdihujočimi osebnostmi.

Razumljivo je, da si želimo šolo, polno dijakov. Tu imate ključno vlogo vi s svojim odnosom do šole, prizadevanji, da vam na šoli uspe, zavzetostjo in medsebojno podporo, prijateljevanji. Skupaj ustvarjamo šolo, ki je »naša«. Kot šola imamo močno podporo tudi v širšem lokalnem okolju in gospodarstvu, kar zagotavlja zanesljivo in uspešno izvedbo praktičnega usposabljanja pri delodajalcih.

Nekaj vprašanj ste naslovili na povsem izvedbeno raven dela – časovno izvedbo, priznavanje dodatnih del zunaj šole, odmori, ekskurzije in podobno – o tem se velja še pogovoriti. Vsi predlogi mogoče ne bodo uresničljivi, v kolikor je realno izvedljivo, pa se bodo vključili v letni delovni načrt šole.

Za konec. Vsak konec je tudi začetek. Zaključujete še eno poglavje svoje izobraževalne poti, nekateri začenjate novo. Morda vam še ni jasno, kam pelje vaša pot, a ne pozabite: vi jo soustvarjate, vsak dan znova.

Bodite pogumni, radovedni, odgovorni. Povezujte se, bodite prijazni in vedoželjni.

Želim vam sončne počitnice, obilo dobrega, sproščujočega branja in veliko časa zase. Jeseni pa z novim zagonom spet skupaj ustvarjajmo korake prihodnosti.

Mag. Jasmina Mihelak Zupančič, ravnateljica-direktorica

Vsebina

Na pragu novega poglavja: z mladimi, za mlade 2
Besedo ima dijak 3
Šepet dreves – akademija ob slovenskem kulturnem prazniku 4
Royal Gourmet 2025 – nepozabna izkušnja v Dubrovniku 5
Prvi koraki, novi obrazi in počitniški načrti 6
Mladi in EU: znanje, izkušnje, pripadnost 7
Ustvarjalnost na projektnem tednu 2025 8
Alma in Gašper – športnika z vizijo 10
V ringu in v življenju – Tjan Planinšek 11
Kolumna: Srce gasilca 11
Dijaki, ki rešujejo življenja 12
Nogometna pot, ki navdihuje: Svit Sešlar 13
Navdušeni nad ogledom proizvodnje Audi in MAN 14
Praktično usposabljanje v Dubrovniku 14
Praksa na Portugalskem 15
Razredi v sliki 16
Povezovanje šole in uspešnih podjetij 18
Od teorije k praksi: dijaki strojniških programov v svetu tehnologije 19
Strokovno srečanje z delodajalci 2025 20
Pet ur na dan? Ni šala, to je naš vsakdan! 21
Uspešni na Gourmet Cupu 22
Praksa v Termah Zreče in Gostilni Jurček 23
Domišljija na odru 24
Od besede do pesmi 25
Resnična lepota med nami 26
Kulturni dogodki v sliki 27
Strasbourg – mesto Evrope in zgodovine 28
Maturantski ples 29
Na prehodu 30
Likovni izdelki naših dijakov 32

KORAKI, časopis Srednje poklicne in strokovne šole Zreče
Letnik: XV, številka 15, junij 2025

ISSN 2630-3434
Publikacija izhaja enkrat letno.
Urednica: **Marjana Cenc Weiss**
Lektoriranje: Marjana Cenc Weiss, Izidor Roškar
Naslov: Šolski center Slovenske Konjice-Zreče
Tattenbachova ulica 2 a, 3210 Slovenske Konjice

Oblikovanje, tehnično urejanje in grafična izvedba:
Blaž Prapótnik, Epigraf
Naklada: 230 izvodov in e-verzija
Leto izida: 2025

Besedo ima dijak

Šolsko leto se počasi zaključuje in z njim tudi naše srednješolsko poglavje. Po štirih letih na Srednji poklicni in strokovni šoli Zreče je čas, da se ozremo nazaj in strnemo vtise. Čeprav se je na začetku vse zdelo novo in morda malo strašljivo, se zdaj zdi, kot da je čas prehitro minil. V spominu ostajajo trenutki, ki jih bomo še dolgo nosili s seboj.

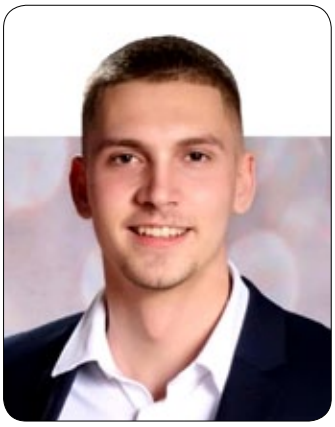

Jakob Bračko

Vzdušje na naši šoli je bilo vedno prijetno. Profesorji so nam bili v oporo ne le pri učenju, ampak tudi pri vsakdanjih izzivih. Sodelovanje je bilo odprto in spoštljivo, kar je prispevalo k občutku domačnosti. Ni bilo pomembno ali si prihajal iz bližine ali iz oddaljene vasi – hitro si postal del razreda, del ekipe.

Najlepši spomini seveda niso povezani le s poukom. Športni dnevi, ekskurzije, projekti, malice v družbi prijateljev in sproščeni pogovori med odmori – vse to tvori mozaik srednješolskih let, ki jih ne bomo nikoli pozabili. S sošolci smo postali prava mala skupnost. Med seboj smo si pomagali, se spodbujali in tudi veliko smejali.

Eden izmed vrhuncev naše srednješolske poti je bil tudi mednarodni projekt Erasmus+. Priložnost, da obiščemo tujino, spoznamo drugačno kulturo in se naučimo česa novega, je bila neprecenljiva izkušnja. Takšni trenutki nam širijo obzorja in nas pripravljajo na svet zunaj šolskih zidov.

Zdaj, ko stopamo naprej – vsak svojo pot – ostajajo za nami spomini, prijateljstva in znanje, ki smo ga tukaj pridobili. Vsem, ki še hodite po teh hodnikih, želim, da si vzamete čas za lepe trenutke, ker ti minejo hitreje, kot si mislimo.

Naj bo prihodnost svetla, a naj delček nas ostane tukaj – med vrsticami šolskih spominov.

Jakob Bračko, 4. Sa

Šepet dreves – akademija ob slovenskem kulturnem prazniku

Na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku v Občini Zreče smo se s programom Šepet dreves skozi poezijo, glasbo in fotografijo poklonili drevesom – veličastnim pričevalcem časa.

Drevo, mogočen simbol življenja, nas spremlja skozi zgodovino kot vir navdiha in globokega spoštovanja. Je rastlina, ki je človeku najbližja – trdno zasidrano v zemlji, a hkrati z vejami neustavljivo sega proti nebu. Opominja nas na prizadevanje in vztrajnost, na enotnost in raznolikost.

Pogosto predstavlja tudi simbol življenjskega kroga, saj ponazarja rast, propadanje in ponovno rojstvo. Od najstarejših mitov in religij do sodobne umetnosti in ekologije drevesa povezujejo ljudi z naravo, preteklostjo in prihodnostjo.

Vsako drevo – od breze z elegantnim belim lubjem do mogočnega hrasta – nosi svojo zgodbo in značaj. Prav zato so drevesa vir navdiha za številne umetnike. Ti jih upodabljajo kot simbol duhovnega iskanja, medčloveških povezav ali preprosto naravne lepote, ki vzbuja občudovanje.

Program, ki ga je zasnovala profesorica Marjana Cenc Weiss, je bil umetniško zaokrožen poklon naši kulturni in naravni dediščini. Slavnostna govornica prireditve je bila mag. Jasmina Mihelak Zupančič, ravnateljica-direktorica Šolskega centra Slovenske Konjice-Zreče.

Naj Šepet dreves postane šepet nas vseh – poklon naravi, umetnosti in dediščini, ki nas bogati in povezuje.

Marjana Cenc Weiss

Royal Gourmet 2025 – nepozabna izkušnja v Dubrovniku

Februarja 2025 je v prelepem Dubrovniku potekalo mednarodno kulinarično tekmovanje *Royal Gourmet*. Na pot smo se odpravili 4. februarja, samozavestni in dobro pripravljeni na izzive ter predstavitev svojih jedi. Dolga vožnja do hotela s petimi zvezdicami je v dobri družbi hitro minila – po osmih urah vožnje smo ob 16.30 prispeli na cilj.

V naslednjih dneh smo poleg tekmovanja doživeli tudi veliko novega. Učili smo se obvladovati stres, se spopadati s tremo in izboljševati svojo kulinarično natančnost. Raziskovali smo mesto, stkali nova prijateljstva in spoznali veliko novitet na področju gastronomije in turizma. Tekmovanje ni prineslo le novih znanj, ampak tudi odlične rezultate: **Žan Videčnik** je prejel **bronasto priznanje** za pripravo jedi iz perutnine, **Klarisa Fijavž** pa **srebrno priznanje** za izvrstno pripravljeno rižoto.

Tekmovanje *Royal Gourmet* nama bo za vedno ostalo v spominu kot izjemna priložnost za osebno in strokovno rast. Vsem, ki vas veselijo gastronomija in izzivi, toplo priporočava udeležbo na podobnih dogodkih – izkušnje, ki jih tam pridobite, so neprecenljive!

Klarisa Fijavž in Žan Videčnik, 3. GTa

Prvi koraki, novi obrazi in počitniški načrti

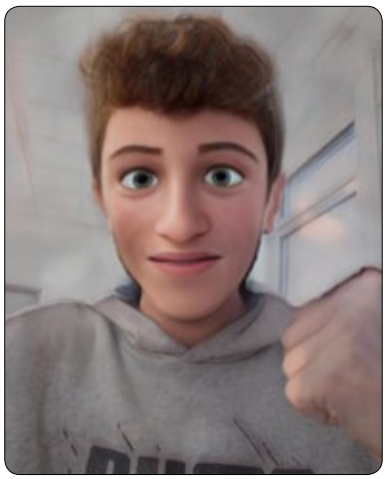

Domen Orož, 1. Sa

Prehod iz osnovne v srednjo šolo prinaša številne izzive. Dijakom pogosto največ preglavic povzročajo zgodnje vstajanje, prevozi, nova učna snov in prilagajanje različnim načinom poučevanja. Za mnoge pa je bil najtežji del slovo od starih prijateljev in vstop v popolnoma novo okolje, kjer je bilo treba navezati nova poznanstva in spoznati nove učitelje.

Kljub začetnim težavam so dijaki hitro našli svoje mesto. V srednji šoli so jim najbolj všeč samostojnost, prijazni profesorji, zanimiv praktični pouk in seveda – malica. Med najpogostejšimi odgovori so bili tudi dobra družba, prijetno vzdušje v razredu in občutek svobode, ki ga srednja šola ponuja.

Šolo v Zrečah bi priporočili osnovnošolcem, saj je manjša in bolj domača, z veliko praktičnega znanja in dostopnimi profesorji. Marsikdo jo pohvali tudi zato, ker je blizu doma, kar dijakom olajša vsakdan.

Počitnice bodo večinoma preživeli aktivno – nekateri na morju, drugi na počitniški praksi, tretji na veselicah ali v fitnesu. Vsem pa je skupno veselje nad dejstvom, da bodo lahko vsaj za nekaj tednov odložili šolske obveznosti in si vzeli čas za sprostitev.

Neja Rošer, 3. GTa

Martin Mlakar, 1. Sa

Nejc Petek Sivec, 1. Sa

Matevž Pinter, 1. Sa

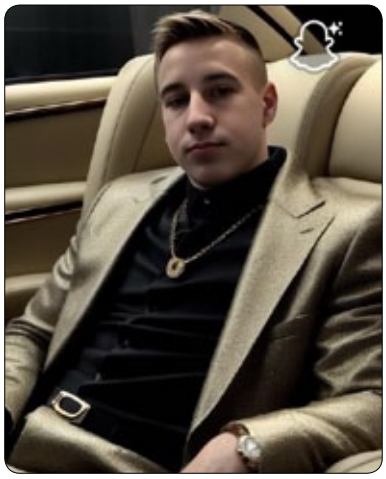

Vid Zalar, 1. Sa

Teo Rozman, 1. Sa

Nejc Podergajs, 1. Sa

Mladi in EU: znanje, izkušnje, pripadnost

V letošnjem šolskem letu smo se pod mentorstvom profesorice Štefice Fink aktivno posvetili temam, povezanim z Evropsko unijo in Evropo. Sodelovali smo na različnih dogodkih, med drugim tudi na razpravah s poslanci. Sama sem imela priložnost sodelovati v razpravi o duševnem zdravju mladih.

Našo šolo je obiskal Matej Tonin, poslanec v Evropskem parlamentu. V svojem predavanju nam je predstavil pomen Evropskega parlamenta in pojasnil vlogo različnih institucij Evropske unije.

Sodelovali smo tudi na številnih srečanjih prek Webexa. Ob dnevu Evrope smo pripravili kulturno-izobraževalno prireditev, na kateri je sodelovala tudi naša partnerska šola Franz-Oberthür-Schule iz Nemčije.

Sodelovanje v projektu nam je omogočilo, da bolje razumemo delovanje Evropske unije in njeno vlogo v našem vsakdanjem življenju. Pridobili smo nova znanja, izkušnje in okrepili občutek pripadnosti evropskemu prostoru.

Anja Košič, 3. GTa

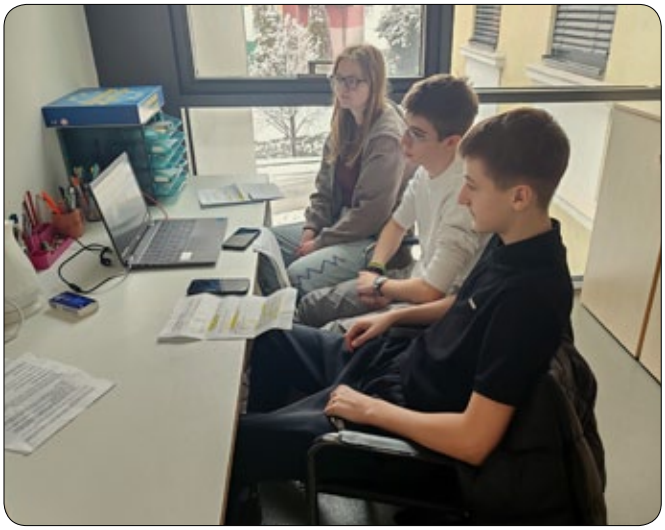

Ustvarjalnost brez meja na projektnem tednu 2025

Korak v digitalno prihodnost

Med 31. marcem in 4. aprilom 2025 je na naši šoli potekal projektni teden, ki je dijakom ponudil priložnost za praktično učenje, ustvarjalno izražanje in sodelovanje v raznolikih projektnih skupinah. Dogodek je potekal v okviru projekta Digitalno je zmagovalno, ki spodbuja uporabo sodobnih digitalnih orodij in krepitev digitalnih kompetenc mladih.

Številne projekte smo zato zasnovali in izvedli z uporabo digitalnih orodij, virtualizacije in programiranja, s čimer smo pridobili dragocena znanja, ki bodo koristna tako v nadaljnjem šolanju kot v poklicnem življenju.

Dijaki smo se preizkusili v tehničnih, ustvarjalnih, digitalnih, kulinaričnih in športnih izzivih. Ker je bilo delavnic veliko in vsaka po svoje edinstvena, v nadaljevanju predstavljamo le nekatere izmed njih.

Predelava gokarta na bencinski pogon

V tej skupini smo se lotili zahtevne naloge – predelave starega električnega gokarta v vozilo z bencinskim motorjem. Najprej smo preizkusili električni gokart in odkrili slabosti akumulatorja. Odločili smo se za spremembo vrste pogona in vgradili bencinski motor. Vse potrebne materiale smo priskrbeli sami. Pred predelavo je gokart z električnim pogonom dosegal hitrost do 45 km/h, po vgradnji bencinskega motorja pa kar 70 km/h. Vozilo zdaj omogoča približno 20 minut vožnje z enim rezervoarjem. Projekt nam je prinesel dragocene izkušnje s področja mehanike, motorjev, pogonskih sistemov in pomena timskega dela.

3D očala in virtualna soba

Cilj tega projekta je bil ustvariti virtualno sobo, v kateri je bilo treba poiskati dele kolesa in ga nato sestaviti. Najprej smo prostor zasnovali programsko, nato pa ga pretvorili v 3D okolje, primerno za raziskovanje z uporabo 3D očal.

Delo je zahtevalo natančnost pri načrtovanju, programiranju in testiranju. Projekt je bil odlična priložnost za spoznavanje osnov računalniškega modeliranja in uporabe sodobne tehnologije v praksi.

Kuhanje tradicionalnih jedi

V kuhinji smo raziskovali slovensko kulinarično dediščino in se učili priprave tradicionalnih jedi iz različnih slovenskih regij. Spoznali smo njihove značilnosti, zgodovino in povezavo z lokalnim okoljem.

Projekt je povezal kulinariko, kulturo in zgodovino ter poudaril pomen ohranjanja naše bogate gastronomske dediščine.

Boks z vrhunskim športnikom

V tem projektu nas je pod svoje okrilje vzel perspektivni športnik Tjan Planinšek. Predstavil nam je osnove boksa, prikazal različne tehnike in razložil svoj trenažni proces. Nekateri pogumnejši so se z njim preizkusili tudi v prijateljskem dvoboju. Projekt je bil izjemno dinamičen in nam je pokazal, kako pomembni so disciplina, vztrajnost in telesna pripravljenost.

Vzpostavitev šolskega čebelnjaka

Naš cilj je bil postaviti šolski čebelnjak. Najprej smo pripravili temelj – zabetonirali plato, nato pa prejeli uto, ki smo jo preuredili v funkcionalen prostor za panje. Kupili smo vso potrebno opremo, izdelali podstavke iz jeklenih profilov, jih zaščitili z barvo, sestavili vse komponente in panje toplotno izolirali. Danes so v čebelnjaku že prve čebelice, ki pridno zbirajo med. Naučili smo se veliko o čebelah, njihovi vlogi v naravi in naši odgovornosti do okolja.

Projektni teden 2025 je bil navdihujoča izkušnja, ki je združila ustvarjalnost, znanje, sodelovanje in tehnološko inovativnost. Vsaka skupina je pokazala veliko zavzetosti in domiselnosti, nastali projekti pa so dokaz, da lahko z dobro voljo, digitalno pismenostjo in timskim duhom dosežemo res veliko.

Klarisa Fijavž, 3. GTa

Alma in Gašper – športnika z vizijo

V tokratni številki šolskega časopisa Koraki predstavljamo Almo in Gašperja Macuha, dijaka naše šole, ki poleg šolskih obveznosti uspešno krmarita tudi med športnimi izzivi. Oba sta perspektivna alpska smučarja, ki že dosegata odlične rezultate na državnih in mednarodnih tekmovanjih.

Kako usklajujeta šolo in šport?

Gašper: Ker zaradi treningov in tekem pogosto manjkava pri pouku, morava veliko snovi predelati sama – doma ali na poti. To pomeni manj prostega časa in več načrtovanja, zato imava urnik zelo dobro organiziran.

Kako vama šola pomaga pri športni karieri?

Alma: Imava veliko podporo učiteljev, ki se nama prilagajajo s termini testov, pri ustnem ocenjevanju in z razumevanjem. Tudi razrednika in vodstvo šole nama stopijo naproti, kar zelo ceniva.

Kako se počutita kot športnika v šolskem okolju?

Gašper: Počutiva se bombastično! Resno – šola razume športnike, nama stoji ob strani in naju spodbuja.

Kako se spopadata z jezo in s stresom?

Gašper: Ko me kaj razjezi, vso negativno energijo usmerim v trening – na zahtevnih progah, podlagah in terenih.

Alma: Jaz stres premagujem z dihalnimi vajami. To mi pomaga, da ostanem zbrana pred pomembnimi tekmami.

Vajini športni rezultati so impresivni! Nam jih lahko zaupata?

Gašper:

U18 državne tekme:

slalom:

3 × 1. mesto, 1 × 2. mesto, 1 × 3. mesto

veleslalom:

1 × 2. mesto, 2 × 3. in 2 × 4. mesto

mladinski državni prvak v slalomu

25. mesto na mladinskih olimpijskih igrah v veleslalomu

Alma:

2. mesto na državnem šolskem tekmovanju

2. mesto na regijskem tekmovanju

2 × 6. mesto v superveleslalomu na državnem tekmovanju

1 x 1. mesto v skupnem seštevku regijskih tekem

Alma in Gašper dokazujeta, da s trdim delom, predanostjo in podporo okolice lahko usklajujeta tako šolo kot vrhunski šport. Želimo jima še veliko uspehov – na snegu in pri šolanju!

Pripravila:

Klarisa Fijavž, 3. GTa

V ringu in v življenju – Tjan Planinšek

Na naši šoli se lahko pohvalimo z mnogimi nadarjenimi in vztrajnim dijaki. Eden izmed njih je tudi **Tjan Planinšek**, dijak, ki se že vrsto let posveča boksu in v njem dosega izjemne uspehe. Z njim smo se pogovarjali o njegovih začetkih, motivaciji in tem, kako šport vpliva na njegovo življenje.

- **Tjan, zakaj si izbral ravno boks?**

Boks sem izbral, ker se v njem lahko izrazim. Hkrati pa me uči discipline, samokontrole in vztrajnosti – vrednot, ki so pomembne tudi zunaj ringa.

- **Kako dolgo že treniraš?**

Z boksom se ukvarjam že sedem let.

- **Kakšni so tvoji dosežki v zadnjih letih?**

Med večjimi uspehi sta zmaga na tekmovanju *Zagreb Open* in prvo mesto na turnirju *Gladiator*, prav tako v Zagrebu. Žal sem moral zaradi poškodbe konec lanskega leta prenehati z aktivnim boksanjem.

- **Kako ti boks pomaga pri zdravju?**

Zagotovo me spodbuja k zdravemu in aktivnemu načinu življenja. Ohranjam dobro telesno pripravljenost skozi celo leto, kar mi koristi tudi pri vsakdanjih opravilih.

- **Kako ti boks pomaga pri življenjskih izkušnjah?**

Boks me je naučil razmišljati z glavo in se ne spuščati v konflikte zunaj ringa. Dal mi je samozavest in me naučil, kako se spoprijemati z izzivi na miren, premišljen način.

- **Ali te naša šola podpira pri tvojem športu?**

Da, imam status športnika. Šola se res trudi prilagajati športnikom – ocenjevanja so napovedana, profesorji so razumevajoči in dostopni. Dobivam podporo tako pri šolskih kot športnih ciljih.

- **Če bi še enkrat izbiral, bi se ponovno odločil za to šolo?**

Vsekakor. Naša šola se resnično potrudi za svoje športnike in jim nudi podporo na vsakem koraku – od izobraževanja do športnih uspehov.

Tjanov odnos do športa, vztrajnost in zrel pogled na življenje so lahko navdih vsem mladim – ne le športnikom. Njegova zgodba dokazuje, da se z odločnostjo in s pravo podporo lahko uspe tako v ringu kot tudi zunaj njega.

Pripravila:
Rosana Ratej, 2. Sa

Kolumna

Srce gasilca

Večkrat stopim v gasilski dom tudi takrat, ko ni intervencije – in vedno je občutek drugačen. Garažna vrata so zaprta, nikjer ni utripajočih modrih luči, tovornjaki mirujejo. Nihče ne sedi za volanom in me ne kliče, naj pohitim.

Ko vstopim v garažo, me zajame povsem drugačno vzdušje. Nihče se ne preoblači. Vse omarice so polne, čelade pa mirno stojijo na svojih mestih, pripravljene in tihe. Tudi v meni ni tistega znanega nemira. Srce ne razbija, adrenalin ne žene moje krvi, misli mi ne švigajo v vse smeri z vprašanji: **Kaj se je zgodilo? Koliko je poškodovanih? Je kdo v smrtni nevarnosti? Morda kdo, ki ga poznam?**

V takšnih trenutkih pogosto pomislim, kako je videti vsak prihod na intervencijo. Sem doma – mogoče z družino, mogoče že spim, mogoče gledam televizijo. Vse je tiho. Potem pa zapiska pozivnik. Na zaslonu le nekaj besed: vrsta intervencije in lokacija. Od te točke naprej šteje vsaka sekunda.

Pograbim jakno. Če je noč, oblečem, kar mi pride pod roke. Za čevlje ni časa – nataknem prve natikače ob vratih. Pred gasilskim domom skočim iz avta, v aplikaciji potrdim prihod v bazo. V povprečju mineta le dve minuti, a večina nas je že tam. Stečem k omarici – slečem, kar imam na sebi, in si nadanem opremo: zaščitno jakno, hlače, škornje, podkapo, rokavice, čelado. Vse to zmoremo v manj kot minuti.

Medtem se skoraj ne pogovarjamo. Tu in tam kdo reče: »Kdo bo vozil? Kje je to? Ajde, gremo!« Opremljeni že sedimo v tovornjaku. Luči se prižgejo, motor zarohni – in gremo. V dežju, v soncu, v snegu, v toči. Ko zapuščam garažo, se še enkrat ozrem nazaj. Vem, da se bom hitro vrnil. A tisti trenutek bo za nekoga morda najhujši dan v življenju. In čeprav nas ne pozna, bo vedel, da prihajamo. Da lahko zaupa – nam, gasilcem.

Z gasilskim pozdravom: **Na pomoč!**

Aljaž Bezenšek,
gasilec PGD Slovenske Konjice

Dijaki, ki rešujejo življenja

Na naši srednji šoli je kar nekaj dijakov, ki poleg šolskih obveznosti opravljajo izjemno odgovorno in plemenito nalogo – so prostovoljni gasilci. Ko se večina vrstnikov ukvarja z vprašanji, kot so kontrolke, testi in prosti čas, se ti mladi znajdejo v povsem drugačnem svetu: v svetu intervencij, požarov, nesreč, oživljanj in – včasih – smrti.

Pogovarjali smo se s štirimi dijaki, ki so pripravljeni pomagati vedno, ko zapiska pozivnik. Delili so z nami iskrene, težke, a tudi navdihujoče misli o tem, kaj pomeni biti prostovoljni gasilec.

Najhuje je, ko poznaš obraz za številkami

Najtežji trenutek, ki sem ga doživel na intervenciji, je bil, ko smo imeli s seboj defibrilator (AED), a osebe nismo mogli oživeti. Še posebej hudo mi je bilo, ker sem poznal tako osebo kot njene družinske člane. Težko je gledati ljudi, ki jih poznaš, kako trpijo.

Etjan Rečnik, 2. b

Nikoli ne veš, kaj te čaka

Na težke trenutke se je skoraj nemogoče pripraviti. Na kraju nesreče te lahko čakajo hude poškodbe, trupla, jokajoči svojci, prestrašeni očividci. Pomembno je, da se zavedaš, da nisi kriv za izid. Če težkih prizorov ne preneseš, lahko pomagaš drugje – na primer pri prometu ali opremi.

Če je intervencija preveč stresna, je najbolje, da se pogovoriš s starejšimi in izkušenimi gasilci. Tudi psihološka pomoč nam je na voljo, kadar jo potrebujemo.

Maj Novak, 2. Sa

Rutina? Morda. A bolečina ostane

Soočenje s smrtjo sčasoma postane del rutine, a to ne pomeni, da si nanjo kdaj zares pripravljen. Najhuje je videti solze na obrazih svojcev. Naučiti se moraš, da to ni tvoja krivda – niti če bi prišel sekundo prej niti če bi bil tam gasilec več, to verjetno ne bi spremenilo izida.

Prvo smrt na intervenciji sem doživel ravno na svoji prvi pravi intervenciji. Bilo je okoli devetih zvečer. Pol ure smo oživljali starejšega gospoda, a zaman. Ko smo se peljali nazaj, je v avtu vladala tišina. V domu sem se preoblekel, izpolnili smo obrazce in šel sem peš domov. Mimo športne dvorane sem pogledal proti pokopališču in pomislil: tja gre zdaj ta gospod. Le še ena sveča, ki bo gorela v temi.

Doma so mi rekli: »To je del prostovoljstva. Odloči se sam, če je to zate.« In sem se. Vsaka izguba boli, a vsaka rešena oseba daje moč. Tudi če izgubimo enega, lahko pomagamo mnogim. Gasilci imamo tudi psihološko podporo in zaupnike – ljudi, ki niso gasilci, a jim lahko zaupamo vse.

Aljaž Bezenšek, 2. Sa

Adrenalin in želja po pomoči

Ko prejmem poziv, najprej preberem, za kaj gre, in se čim hitreje odpravim v gasilski dom – včasih z avtom, drugič s kolesom. Med potjo mi po glavi švigajo različni scenariji, kaj se je zgodilo in kaj nas čaka. Adrenalin je močan, a še močnejša je želja pomagati ljudem.

Jan Matul, 2. Sa

Mladi, a izjemno zreli

Izpovedi teh štirih dijakov razkrivajo, kako zrela in sočutna je lahko mladost. Biti prostovoljni gasilec pomeni biti vedno pripravljen, tudi v najtežjih trenutkih. Pomeni sprejeti, da včasih ni mogoče rešiti vseh – a prav zaradi tega še z večjo srčnostjo rešuješ tiste, ki jih lahko.

Pripravil: Žan Videčnik, 3. GTa

Nogometna pot, ki navdihuje: Svit Sešlar

V torek, 27. maja, nas je na Šolskem centru Slovenske Konjice-Zreče obiskal profesionalni nogometaš Svit Sešlar – nekdanji dijak naše šole. Danes je član NK Celje in redni igralec Prve slovenske nogometne lige. Letos je s celjsko ekipo dosegel izjemen uspeh – uvrstitev v četrtfinale Konferenčne lige, kar je eden največjih dosežkov slovenskega klubskega nogometa. V tej fazi tekmovanja jih je ustavila močna italijanska ekipa.

Svit je v svoji karieri igral za številne klube: Dravo, Krko, Olimpijo in turški Eyüpspor. Svojo nogometno pot je začel v domačem klubu Dravinja iz Slovenskih Konjic. Na srečanju z dijaki smo mu postavili nekaj vprašanj. Najprej nas je zanimalo, kdo je bil njegov najljubši trener. Odgovoril je, da njegov oče, ki ga je treniral v času, ko je igral za Dravo. Takrat je tudi prvič nastopil za člansko ekipo.

Povedal nam je, da mu je šolanje ob zahtevnih športnih obveznostih uspelo zahvaljujoč razumevanju profesorjev in pomoči sošolca Mihe Kolarja.

Zaupal nam je tudi zanimiv ritual pred vsako tekmo – vse opravi najprej z eno stranjo. Njegov najljubši gol pa ostaja zadetek v zadnji minuti tekme proti Mariboru, s katerim je svoji ekipi zagotovil zmago.

Za konec je s profesorjem Kračunom delil še zabaven spomin s športnega dne – zaradi sodniške odločitve sta se sprla, a vse skupaj športno rešila v duhu fair playa. Danes se temu lahko skupaj nasmejeta.

Dijaki smo bili nad obiskom navdušeni. Svit nam ni predstavil le svoje nogometne poti, temveč tudi vrednote, ki so ga spremljale na tej poti – vztrajnost, delavnost in hvaležnost. Za mnoge izmed nas je postal pravi vzornik.

Jure Ercek, 1. GSb

NAVDUŠENI NAD OGLEDOM PROIZVODNJE AUDI IN MAN

V okviru projekta Erasmus+ smo devetim dijakom naše šole omogočili, da so preživeli štirinajst nepozabnih dni v nemškem Würzburgu. Gostila nas je partnerska poklicna šola Franz-Oberthür-Schule, kjer so dijaki nadgrajevali znanje s področij avtomatizacije, elektronike in CNC programiranja.

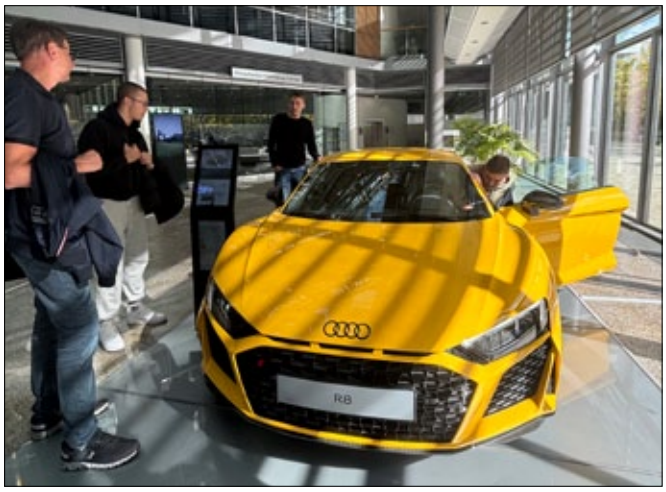

Poleg strokovnega dela smo imeli priložnost spoznati delovanje podjetij ter obiskati nekaj čudovitih mest – München, Ingolstadt in Nürnberg. Največje navdušenje je med dijaki požel ogled proizvodnje vozil Audi in tovornjakov MAN, kjer smo si od blizu ogledali sodobne proizvodne procese in avtomatizacijo na najvišji ravni.

Tradicionalno smo tudi mi gostili dijake in učitelje iz Würzburga. V našem okolju so poglabljali strokovno znanje v šoli in lokalnih podjetjih ter spoznavali naravne in kulturne znamenitosti Slovenije.

Projekt Erasmus+ ostaja za dijake in zaposlene ena najlepših priložnosti za učenje, strokovno rast, kulturno izmenjavo ter predvsem za gradnjo prijateljskih in strokovnih vezi, ki presegajo meje.

Marjana Cenc Weiss

PRAKTIČNO USPOSABLJANJE V DUBROVNIKU

Dijaki 3. letnika programa gastronomsko-turistični tehnik s Srednje poklicne in strokovne šole Zreče smo med 6. in 19. aprilom 2025 opravljali praktično usposabljanje v Dubrovniku.

Na pot smo se odpravili že dan prej, 5. aprila, ob 20. uri, in po dolgi vožnji v Dubrovnik prispeli naslednje jutro ob 9.30. Ker smo prispeli nekoliko prezgodaj, smo si najprej na hitro ogledali mestno jedro, nato pa se nastanili v hotelu Akademis Garište, kjer smo tudi opravljali prakso. Delo smo si že vnaprej razporedili: dva dijaka sta delala v kuhinji, dva v strežbi, eden pa na recepciji.

V strežbi sva delala Aljaž in Amar. Med najine naloge so sodili priprava pogrinjkov, strežba in pospravljanje miz, priprava pijač, pomivanje posode in sprejemanje naročil gostov. Klarisa in Žan sta pomagala pri pripravi zajtrkov in kosil ter jedi po naročilu. Spoznavala sta se z delom v profesionalnem kulinaričnem okolju. Neja se je naučila dela na recepciji. Hitro je usvojila potrebna znanja in samostojno opravljala zadolžitve.

Po zaključenih delovnih obveznostih smo imeli prosti čas, ki smo ga izkoristili za raziskovanje mesta in okolice. Povzpeli smo se na hrib Srđ, s katerega se odpira čudovit razgled na Dubrovnik. Obiskali smo več odličnih restavracij in barov ter si ogledali nekatere muzeje, med njimi etnografski, pomorski in zgodovinski muzej. Z ladjico smo se odpravili tudi na otok Lokrum, kjer smo občudovali bogat botanični vrt in številne pave, ki prosto hodijo po otoku.

Po vrnitvi domov smo prakso zaključili na šoli. Pripravili smo dubrovniško kosilo, v katerega smo vključili samo njihove specialitete. Ustvarili smo izvrstne jedi, tradicionalne napitke, predstavili mesto in naše dogodivščine.

Praksa v Dubrovniku je bila izjemna izkušnja, ki nam je prinesla nova znanja, praktične veščine in veliko lepih spominov. Takšno usposabljanje priporočamo vsem, ki si želijo povezati učenje s spoznavanjem novih krajev in kultur.

Aljaž Robnik in Amar Halilagić, 3. GTa

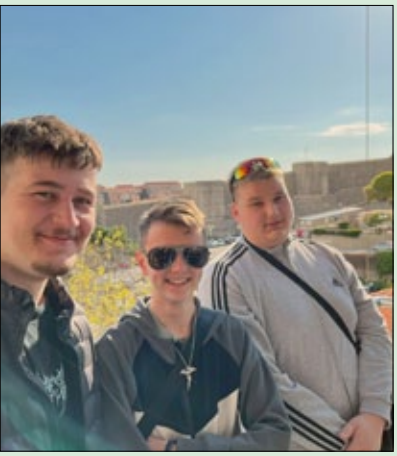

PRAKSA NA PORTUGALSKEM

Projekte Erasmus+ financira Evropska unija.

Šestnajst dijakov 3. Sa smo se 6. aprila 2025 za dva tedna odpravili na praktično usposabljanje na Portugalsko. Prvi teden nas je spremljal profesor Tomaž Černec, v drugem tednu pa je vodenje prevzel profesor Milan Sojč.

Praktično izobraževanje smo opravljali v podjetju Cenfim, kjer smo se učili programiranja 5-osnega CNC rezkalnika. Poleg dela smo si vzeli čas tudi za ogled številnih znamenitosti Lizbone. Obiskali smo četrt Belém, stadion nogometnega kluba Sporting, se zapeljali s slovitim tramvajem številka 28 ter obiskali plaži Costa de Caparica in Qashqai. Videli smo še mnogo drugih zanimivosti, ki so nam približale portugalsko kulturo in način življenja.

Domov smo se vrnili 19. aprila 2025, polni vtisov in novih znanj. To doživetje je bilo nepozabno in zelo poučno – z veseljem bi ga ponovili!

Blaž Matavšek in Anej Burja, 3. Sa

1. a

1. Sa

1. GSb

2. a

2. b

2. Sa

3. GTa

3. Sa

Dobri v dobrem – povezovanje šole in uspešnih podjetij

Na naši šoli že tretje leto uspešno izvajamo projekt Dobri v dobrem, s katerim povezujemo nekdanje dijake, danes uspešne zaposlene v podjetjih domačega okolja. Med njimi so tudi direktorji, lastniki podjetij in priznani strokovnjaki.

Cilj projekta je utrditi sodelovanje šole s podjetji ter dijakom približati poklicne poti in možnosti zaposlitve v domačem okolju. Prvotno je projekt potekal v treh delih: predstavitev podjetja na šoli, strokovno predavanje ali delavnica, obisk podjetja ali senčenje dijakov na delovnem mestu. Z leti aktualiziramo in nadgrajujemo oblike sodelovanja.

Gradnje Marguč

Tekoma Marguč

V treh letih smo gostili že skoraj 20 podjetij in s tem povečali prepoznavnost tako šole kot sodelujočih podjetij. Dijaki dobijo priložnost za stik z realnim delovnim okoljem in spoznajo aktualne izzive gospodarstva.

Letos smo sodelovali s podjetji GMI, Gradnje Marguč, Tekoma Marguč, Baumüller Dravinja, GKN Driveline Zreče, KO-Stroj, Unior ter na področju gastronomije z Mlekarno Krepko in Kotányi.

Projekt nas bogati – strokovno in človeško. Naše sodelovanje z mnogimi podjetji prerašča v pristna partnerstva, na katera smo zelo ponosni.

Marjana Cenc Weiss

Baumüller Dravinja

UNIOR

Od teorije k praksi: dijaki strojniških programov v svetu tehnologije

Dijaki strojniških programov so v okviru strokovne prakse opravili delo v različnih podjetjih doma in v tujini. Vstopili so v resnično delovno okolje, kjer so lahko povezali teoretično znanje s praktično rabo.

Med prakso so pridobili številna nova znanja: spoznali so 5-osno rezkanje, programiranje CNC strojev, ročno programiranje, uporabo Fanucovega krmilnika, različne postopke 3D tiskanja in pripravo obdelovancev. Seznanili so se tudi z delom z reduktorji in uporabo orodij, ki jih do zdaj še niso poznali.

Tisti, ki so prakso opravljali v tujini, so poleg tehničnih spretnosti usvojili

in utrdili tudi veščine sporazumevanja v tujem jeziku in prilagajanja novemu okolju.

Strokovna praksa – doma ali v tujini – je vsem dijakom omogočila, da so znanje iz učilnic prenesli v delavnice in v proizvodnjo. Dijaki so se veliko naučili – o sodobni tehnologiji, o delu in odgovornosti ter o tem, kako pomembna je povezava med šolo in podjetji.

Klarisa Fijavž, 3. GTa

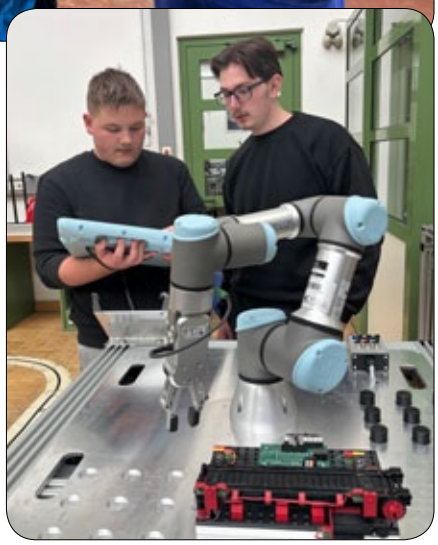

Strokovno srečanje z delodajalci 2025

Na Srednji poklicni in strokovni šoli Zreče je 14. maja 2025 potekalo strokovno srečanje z delodajalci. Dogodek je bil namenjen predstavnikom podjetij, kadrovnikom, vodjem in mentorjem, ki sodelujejo z našo šolo pri izobraževanju mladih strokovnjakov. Poudarek srečanja je bil na izmenjavi izkušenj, utrjevanju sodelovanja in skupnem načrtovanju prihodnjih povezav med šolo in gospodarstvom.

Pomemben del dogodka je predstavljala razstava izdelkov dijakov četrtih letnikov, ki so jih ti pripravili v okviru četrte izpitne enote poklicne mature. Predstavili so zanimive, tehnično dovršene in uporabne izdelke, ki so

nastajali skozi večmesečno načrtovanje in delo. Obiskovalci so imeli priložnost, da si izdelke ogledajo, dijakom zastavijo vprašanja in pokomentirajo njihovo delo.

Srečanje je bilo priložnost za konstruktiven pogovor o pomenu praktičnega znanja, razvoju kadrov in vlogi podjetij v izobraževalnem procesu. Prisotni delodajalci so pohvalili delo dijakov in izkazali pripravljenost za nadaljnje sodelovanje.

Dogodek se je zaključil v spodbudnem vzdušju, z jasnim ciljem, da šola in gospodarstvo tudi v prihodnje ostaneta tesno povezana pri izgradnji kakovostnega strokovnega izobraževanja.

Aleksander Pavlič

Pet ur na dan? Ni šala, to je naš vsakdan!

Vsi vemo, da so telefoni postali stalni spremljevalci večine dijakov. So v torbah, žepih, na mizah – skratka vedno nekje pri roki. Starši in učitelji že dlje časa opažajo, da se je uporaba zaslonov močno povečala. Mnogi dijaki imajo telefon pri sebi tudi med učenjem, nekateri celo ponoči.

Tudi v šoli opažamo, da se telefoni uporabljajo med poukom, žal ne vedno za učenje. Na hodnikih med odmori pogosto vidimo skupine dijakov, v katerih vsak zre v svoj zaslon, namesto da bi klepetali, se smejali ali preprosto družili v živo. Kot da se je del družabnega življenja preselil na digitalne platforme.

Zato smo se na šoli odločili, da to temo nekoliko bolj raziščemo. V marcu smo pripravili starševski večer, kjer je predaval pedagog Aljaž Tulimirovič, obenem pa smo teden pred predavanjem izvedli spletno anketo med dijaki vseh letnikov obeh šol. Sodelovalo je **309 dijakov**, kar nam daje dober vpogled v navade naše šolske skupnosti.

Kaj smo ugotovili?

Po **Smernicah za uporabo zaslonov** (NIJZ, 2021) naj bi mladostniki pred zasloni preživeli največ **dve uri na dan** (izven šolskih obveznosti). Naša anketa pa kaže, da to mejo močno presega večina dijakov – **52 % dijakov** med tednom uporablja zaslone **več kot 5 ur na dan**, čez vikend se ta čas **še poveča** in **le 10 % dijakov** ima na telefonu vklopljen **starševski nadzor**.

Dijaki so poročali, da zaslone najpogosteje uporabljajo za komunikacijo s prijatelji, poslušanje glasbe, spremljanje novic in spletnih trendov, igranje iger ...

Zakaj je to pomembno?

Zasloni sami po sebi niso »slabi«. Prek njih komuniciramo, se zabavamo, učimo in povezujemo. A kadar jih uporabljamo pretirano – zlasti na račun spanja, gibanja, učenja ali medosebnih odnosov – lahko to vpliva na naše počutje, koncentracijo, uspešnost in celo duševno zdravje.

Zato te kot svetovalna delavka vabim, da razmisliš, koliko časa preživiš pred zasloni, kaj drugega bi lahko v tem času še počel/a in ali imaš nadzor nad uporabo ali ima zaslon nadzor nad teboj.

Včasih je dovolj že kratek **digitalni odklop**, sprehod, pogovor v živo ali dobra knjiga, da se spomnimo, kaj vse obstaja tudi *onkraj zaslona*.

Urška Aram, svetovalna delavka

Uspešni na Gourmet Cupu

Gourmet Cup Ljubljana 2025 je tudi letos na Krvavcu združil vrhunske kuharske mojstre, vinarje, lokalne pridelovalce in ljubitelje kulinarike. Prisotni smo bili tudi dijaki, ki se še učimo gastronomskih veščin. Med sodelujočimi sva bili tudi dijakinji **Anja Košič** in **Neja Rošer**, ki sva pod mentorstvom chefa **Andreja Smogavca in učiteljice Helene Sovec** pripravili domiselno jed: **bau bunse s scefranim pujsom, gorčično majonezo, fermentirano daikon redkvijo in pohorskimi šitaki**. Pod budnim očesom organizatorja, Gostinstva Jezeršek, v dobri družbi in čudovitem vzdušju smo našo jed hitro razprodali.

S svojo zavzetostjo in znanjem smo navdušili obiskovalce ter uspešno zastopali šolo v kulinaričnem vrhu. Gourmet Cup je tako znova pokazal, kako pomembna sta podpora mladim talentom in povezovanje izobraževanja s prakso.

Anja Košič in
Neja Rošer, 3. GTa

Korak v svet turizma – praksa v Termah Zreče

Prakso sem opravljala v hotelu Terme Zreče, ki ga upravlja podjetje Unitur, d. o. o. Hotel se ponaša z vrhunskimi storitvami na področju wellnessa, športa, rekreacije in zdravstva ter ima pomembno vlogo v slovenskem turizmu.

Moje naloge so obsegale pomoč pri organizaciji dela v hotelu, skrb za goste, pripravo prostora in sodelovanje pri promociji hotelskih storitev. Poleg tega sem aktivno sodelovala pri različnih dnevnih aktivnostih, ki jih hotel ponuja svojim gostom, kot so wellness storitve in animacijski programi.

Praktično usposabljanje sem opravljala v dopoldanskem času. Pridobila sem dragocene izkušnje in znanja iz turizma ter izboljšala svoje komunikacijske in organizacijske sposobnosti.

Anja Košič, 3. GTa

Gostilna Jurček – kraj novih izkušenj in priložnosti

Praktično usposabljanje sem opravljal v gostilni Jurček v Zrečah, med 7. aprilom in 3. majem 2025. Delo sem opravljal vestno in zanesljivo, za kar sem prejel veliko pohval. V kolektivu sem se hitro znašel. Sodelavci so bili prijazni, spoštljivi in mi bili vedno pripravljeni priskočiti na pomoč.

Prakso sem uspešno zaključil, ob tem pa mi je šef ponudil še priložnost za delo med poletnimi počitnicami, kar sem z veseljem sprejel. Izkušnja, ki sem jo dobil v času prakse, mi je prinesla veliko novega znanja in samozavesti.

Gostilno Jurček priporočam vsem, ki si želijo delati v spodbudnem okolju, se naučiti veliko praktičnega, spoznati nove ljudi in s prakso pridobiti veliko več kot le obvezne ure – tudi osebno zadovoljstvo.

Žan Koštomaj, 3. GTa

Domišljija na odru: antične pripovedke v lutkovni podobi

Letos smo pri umetnosti ustvarjali nekoliko drugače – lotili smo se zanimivega projekta, v katerem smo izdelali lutke na temo grških mitoloških zgodb in z njimi uprizorili kratke lutkovne predstave. Čeprav sprva nismo pričakovali, da bo projekt tako zabaven, se je na koncu izkazal za izjemno ustvarjalnega, poučnega in navdihujočega.

Izbor teme in lika

Dijaki smo lahko izbirali med različnimi mitološkimi temami: Tezej in Minotaver, Prometej in Pandorina skrinjica, Trojanska vojna ter Dedal in Ikar. Sam sem se odločil za lik kralja Egeja, očeta junaka Tezeja, ki je po nesporazumu glede sinove usode v obupu skočil v morje – danes znanem kot Egejsko morje. Njegova zgodba me je pritegnila prav zato, ker ni pogosto v ospredju, a nosi pomembno sporočilo.

Ustvarjanje lutk

Izdelovali smo lutke na palici – javajke. Kot osnovo smo uporabili peno, les in blago. Najprej smo oblikovali glave, jih pritrdili na palice, dodali roke in noge, nato pa lutke oblekli. Moj kralj Egej je dobil kraljevska zlata oblačila in krono, da je izstopal kot vladar. Pri ustvarjanju nas je vodila profesorica Doroteja Rušnik Stramšak, ki nam je pokazala različne tehnike in nam pomagala z nasveti.

Priprava lutkovnih predstav

Ko so bile lutke dokončane, smo se razdelili v skupine in pripravili kratke lutkovne igre s sporočilom in nekaj humorja. Moja skupina je prikazala zgodbo o Tezeju in Minotavru, kjer je pomembno vlogo imel tudi kralj Egej. Pod mentorstvom profesorice Urške Marguč smo se učili besedila, vadili govor, gibanje lutk in nastop v skupini. Sprva je bilo vse skupaj malce nerodno, a z vajo smo postali vedno bolj usklajeni.

Zaključna predstava

Na koncu smo svoje lutkovne igre predstavili ostalim razredom naše šole, učencem Osnovne šole Pod goro ter dijakom in profesorjem, ki so uspešno opravili bralno značko. Vsaka skupina je izbrala svojo mitološko zgodbo in jo uprizorila na svoj način. Nekatere predstave so bile zabavne, druge bolj resne, vse pa so bile odsev truda, domišljije in sodelovanja. Nastop je bil za vse nas nekaj posebnega.

Spomini in misli za konec

Zahvaljujemo se profesoricama za pomoč pri izdelavi lutk in za podporo pri pripravah na predstavo. Projekt nas je naučil, da je umetnost lahko še bolj zanimiva, kadar jo povežemo z zgodbo. In da tudi preprosta lutka – narejena iz pene – lahko izraža čustva, zgodbo in močno sporočilo.

Nejc Podergajs, 1. Sa

Od besede do pesmi

Vesela sem, da nam naša šola omogoča raznoliko razvijanje in izpopolnjevanje naših talentov in hobijev ter nas spodbuja, da jih znamo preusmeriti tudi v nekaj uporabnega in trajnega. Dijaki naše šole se pogosto in uspešno udeležujemo različnih tekmovanj – naj bo to na področju strojništva, gastronomije, matematike ali pa literarnega ustvarjanja.

Vsako leto se nas kar nekaj preizkusi na tekmovanjih, kot so Festival Urška, Minattijeva pesem leta in naš šolski literarni natečaj, ki poteka v slovenščini in angleščini. Ponosna sem, da sem že dve leti zapored prejela priznanja prav na tem področju.

Še posebej sem hvaležna profesorici Marjani Cenc Weiss, ki me je spodbudila k pisanju in mi odprla vrata v svet poezije – svet, kjer sem odkrila lepoto svoje besede. Pod njenim mentorstvom sem se letos udeležila literarnega natečaja Urška in prek JSKD-ja dobila izjemno priložnost: ponudbo za izdajo lastne pesniške zbirke (chapbook), ki naj bi izšla do konca letošnjega koledarskega leta.

Vabim vas, da v nadaljevanju preberete nekaj literarnih prispevkov naših dijakov – morda med vrsticami začutite korake, ki jih delamo v svet ustvarjalnosti.

Anja Košič, 3. GTa

O NJEJ ...

Vsak cigaret ima okus po njej.
Vsaka noč diši po njej.
Na vsaki zvezdi piše njeno ime.
Vsaka pesem ustavi moje srce.
Vsak dan se začne z njo.
Vsaka noč se konča z njo.
Vsepovsod jo vidim, čeprav je ni,
zato še bolj boli.

Aljaž Bezenšek, 2. Sa

ČAKAM

Čakam.
Čakam, da bo poletje imelo isti vonj kot jesen.
Čakam.
Zakaj še čakam, še sam ne vem.

Čakam
na blond lase,
širok nasmeh,
moder sij v tvojih očeh.

Čakam
na tvojo obliko.
Čakam,
da bi naju uokviril v isto življenjsko sliko.

Čakam,
da si premisliš.
Čakam,
da ti bom končno nekaj pomenil.
Čakam,
da svoje življenje bom tebi
(nama) namenil.

Čakam
z milijon fantazijami v glavi.
Čakam,
da nekdo moje misli o tebi ustavi.

Čakam,
da bom razumel, kaj od življenja pričakujem.
Čakam
in za stvarmi, ki ne obstajajo, žalujem.

Čakam.
Čakam in prosim, da mi bog pošlje enako kot si ti.
Čakam.
Čakam in upam, da se ne sprijaznim,
da tebi enake ni.

Aljaž Bezenšek, 2. Sa

Nasvidenje

»Nekoč« je obljubil punci, ki je vedela. Vedela o vseh kilometrih in gorah na njuni poti, preden ju bo dočakal njun »nekoč«. Vedela je, da bo čas storil svoje njuni ljubezni in spremenil barvo njunih src. Punci, ki je vedela, da bodo spomini zagotovo zbledeli, vedela, da jih bo čas zagotovo vzel.

»Nekje« je obljubila fantu. Fantu, ki si je drznil upati. Upati, da njuna ljubezen ni preprosto kaplja v oceanu, ki je to življenje. Upal, da ti kilometri in gore, niso nič več kot peresa njuni ljubezni.

Čeprav nista vedela, da je ljubezen. Nekakšna oblika seveda, vendar tista večna?

Ni bil prepričan, tudi ona ne, a vseeno sta upala, da se bosta nekoč in nekje ponovno srečala in imela priložnost izvedeti.

Anja Košič, 3. GTa

Single malt scotch

They say that life is made out of single malt scotch moments. The moments that truly make you feel infinite, the moments that themselves feel infinite.

Moments that send tingles up and down your spine. The moments that flash before your eyes right as you're about to take your last breath.

And so, as I lay here in the grass that should have been lawn long ago, I looked into your eyes and you looked into mine. I felt it. This was a single malt scotch moment, one I will remember forever. Even if you are no longer there.

Anja Košič, 3. GTa

»Anjino pisanje ima potencial, da se razvije v izdelano pesniško govorico, saj že v tem trenutku nudi sodoben jezik, izrazite podobe in večinoma dober ritem. Mladim piscem je načeloma najtežje pretrgati verigo z umetelno pesniško besedo, saj je vpetost v okvirje preveč močna, da bi se lahko rešili. Anji to v nekaterih tekstih lepo uspe. Zaradi sodelovanja na regijskem srečanju Festivala mlade literature Urška – in njenega talenta za pisanje –, ji bo OI JSKD Slovenske Konjice izdala chapbook z njenimi najboljšimi pesmimi, kar ji bo – vsaj tako upam – odlična odskočna deska za nadaljnje ustvarjanje.«

Aleš Jelenko, vodja JSKD Slov. Konjice

Resnična lepota med nami

Že drugo leto so nekateri naši dijaki ustvarjali v okviru mednarodnega likovno-literarnega natečaja Resnična lepota, ki ga prireja prav naš šolski center. Letos so dijaki izhajali iz uvodne misli ameriškega pisatelja Aldousa Huxleya »**Samo en kotiček vsemirja lahko zares spremenite, to ste vi sami**«, ki ga lahko razumemo kot spoznanje, da se spremembe dogajajo predvsem v svetu lastnih odločitev in osebnih premikov. Delček svojega dela pa so morali po smernicah natečaja ustvariti z umetno inteligenco. Razmislek o spremembah so v pesmih v angleščini najbolje izrazili Anja Košič, Sven Šmid in Aljaž Žnidar. Anja je že drugo leto zapored za svojo pesem prejela nagrado.

Mateja Smolar Tič

Each Day is a Step Ahead
He stands before the mirror, sees the strength take shape,
heavy weights lift him higher than before.
Each day is a step ahead; his body awakens,
his mind grows sharper, his will like steel.

He stands before the mirror, sees weakness in his shape,
giving up is not the option, he says without regret.
His weakness slowly goes away,
he is satisfied until another one sneaks in.

Sven Šmid, 4. Sa

The quiet shift

It doesn't come out of the blue. It starts slowly.
First, you notice little changes about yourself in the mirror.
You notice the little wrinkles you hoped
wouldn't be noticeable for at least a couple more years.
Then you notice the barely silver but still count
as grey strands of hair.
Then you notice the way your mind changes in certain
conversations; when you know exactly what
you would say just a couple of years ago.
It doesn't happen in a day. It happens slowly.
Creeps up around your back and squeezes you like a snake;
except it's not bad, not at all, and
Suddenly, you know, it's time to start something new
and trust the magic of new beginnings.

Anja Košič, 3. GTa

Master of Disguise

When you talk to it, it's easy to get lost,
in the scenario, the life behind the screen is what it costs.
I can feel something deep down inside the circuits,
something in life, something just ain't right with these shortcuts.

Now it's a master of those who created it and gave it a chance,
it's riding towards us and cutting through like a knight with a lance.
The feelings proving false, it all being just a script and the unreal,
the stories and the joy that nothing else will make us feel.

Please, do tell me, am I truly alone? Is this just my imagination?
Or am I just spiralling into depression? Losing myself
in the sensation.
It's all just about a simple roll of what you ask, and it will answer,
it will always be the one to predict its own master.

The teenage thoughts are complicated with this wiring
and heartlessness,
but at the same time, it's all that has ever replaced
most of our loneliness.
It's given attention, advice, and all above,
but I've not been looking, it's all just one big plan cooking,
waiting to explode.

I can't think with my own thoughts,
the keyboard is what allows me to express,
with how I look or how I dress.
It's taught me to dance, to sing the tune,
It mocks all my life and joy beneath the glistering moon.

Our own creations rule our souls,
we're just servants to them, and now we're paying the price,
we're trusting it too much and it's taking over,
it's not like in a movie, but it's perfectly manipulative to us all.
How will I ever break free from you? The machine with all its sentience.
How will I outlive you and your patience?
It's all HEAVY ON MY CONSCIENCE.
What am I feeling towards a cold-hearted piece of metal
that only has one objective?
To serve me and those who created it.
Am I its puppet or is it still on a leash?

Even if it is, I'll never know, I've given up on trying,
I'm simply giving in because thinking otherwise is too tiring.
Even as I am writing this, I can't help but feel the temptation
to feel it, the sensation,
to lose myself in it, all my thoughts to let it claim my attention
and concentration.

Now it's in our hands, people, how to deal
with this problem we created,
to deal with the empty machine, we all activated.
After all, it's hard to contain, for ourselves to retain,
it's not just a cough,
because we will never find the button to turn. It. Off ...

Written with love by Aljaž Žnidar, 23. 4. 2025

Special thanks to:
- *Urška Aram,*
- *Črt Vranešević,*
- *Life itself ...*

»Craaazy awesome« izkušnja, ki mi je spremenila življenje

Včasih te kdo preseneti in ti ponudi priložnost. Pa si rečeš – zakaj pa ne? Meni se je to zgodilo letos, ko mi je šolska psihologinja predlagala, da se pridružim dramskemu krožku. Čeprav sem dvomil vase, mi ni nikoli žal, da sem rekel **ja**.

Na začetku sem bil skeptičen – tekst se mi je zdel ogromen, strah pred nastopanjem pa še večji. Vaje so bile nekaj posebnega. Ugotovil sem, da se v manjši skupini lažje povežem z drugimi. Seveda ni šlo vse gladko. Bilo nas je več novincev in vsi smo se po svoje spopadali z besedilom. Meni je bilo lažje, če sem se kar vživel v vlogo, kot pa da bi se samo trudil zapomniti tekst.

Najbolj noro pa je bilo, ko smo po štirih mesecih priprav **res** nastopili. In to kar dvakrat v enem dnevu! Nisem zaupal vase, zaupal sem v ekipo in oni vame. Med nastopom sem se povsem sprostil, kot da smo na vajah. Če sem kaj »zabiksal«, sem to obrnil v šalo – primerno za moj lik.

Ko sem slišal aplavz, sem prvič zares verjel, da sem nečesa sposoben. Čutil sem ponos – ne samo nase, ampak na vse nas. Miha, naš režiser, je bil tisti, ki je ves čas ohranjal mirno energijo in skrbel, da ni bilo preveč stresa. Jaz pa ... no, bil sem uradni »klovn skupine« – s svojimi črnimi šalami sem nasmejal celo šoferja na poti na festival Transgeneracije.

Na festivalu smo doživeli še eno posebno izkušnjo – nova publika, drugačen oder, svež adrenalin. Prva kritika je bila sicer rahlo pikra, a iskreno – **mi smo bili TOP!**

Hvala vsem, ki ste mi pomagali najti novo pot – Urški Aram, Mihi, Dori, Dani, Nives, Svitu, Žigu, Evanu, Izaku ... in predvsem sebi, ker sem si upal.

Aljaž Žnidar, 1. a

Kulturni dogodki v sliki

Rastem(o) s knjigo

Pri Aškercu

Besedna umetnika na obisku – Zoran Pevec in Tim Uršič

Hvala JSKD Slovenske Konjice za organizacijo in financiranje obiska.

Strasbourg – mesto Evrope in zgodovine

Dijaki naše šole z zanimanjem odkrivamo naravne in kulturne znamenitosti evropskih mest. Zadnji delovni četrtek v oktobru smo namenili spoznavanju posebnosti **Strasbourga** – mesta, kjer se prepletajo zgodovina, arhitektura in evropska politika. Strokovna ekskurzija je bila nagrada za odlično delo v projektu Šola ambasadorka Evropskega parlamenta.

Polni pričakovanj in prijetno vznemirjeni smo se v večernih urah iz Nemčije zapeljali čez **Most Evrope** v sosednjo Francijo. V petkovem jutru nas je navdušila sodobna arhitektura **Evropskega parlamenta**. Po strogem varnostnem postopku smo ponosno vstopili v veličastno stavbo in s simulacijo razprave in glasovanja spoznali, kako zahtevno, odgovorno in pomembno je delo evropskih poslancev.

Sledila je vožnja s tramvajem v **staro mestno jedro**, kjer smo raziskovali živahno, zgodovinsko in turistično središče Strasbourga. Še posebej nas je očarala četrt **La Petite France** (Mala Francija) s prepletenimi kanali med rekama Ren in Ill ter številnimi slikovitimi mostovi.

Sprehodili smo se po ozkih, tlakovanih srednjeveških ulicah, polnih restavracij, trgovinic in bogato okrašenih hiš s tradicionalno **predalčno leseno gradnjo**. Opazovali smo vodoravne in poševne lesene palice, med katerimi so prazne prostore zapolnjevali glineni ali opečni zidaki ali prepletena vrbova struktura.

Dan v Strasbourgu smo zaključili z nakupom spominkov. V poznih večernih urah smo se v prijetnem razpoloženju in ob smehu ter petju odpravili proti domu. V soboto smo se, čeprav prijetno utrujeni, vrnili polni lepih spominov in novih spoznanj.

Neja Rošer, 3. GTa

MATURANTSKI PLES

Najlepši zaključek srednješolskega obdobja

Sobota, 26. januarja 2025, je dan, ki ga ne bom nikoli pozabil. Na ta poseben večer smo maturanti skupaj s sošolci, prijatelji in družino doživeli nepozaben dogodek – naš maturantski ples. Ob prijetni glasbi in izvrstnem vzdušju smo zaplesali plesne korake, ki smo se jih vztrajno učili vsak petek z našim plesnim učiteljem. V tistem trenutku smo vsem, ki so nas spremljali skozi srednješolska leta – staršem, sorojencem, starim staršem in drugim dragim gostom – pokazali, kako zelo jih cenimo in koliko nam pomeni njihova neprecenljiva podpora.

Zahvaljujoč njihovemu razumevanju, spodbudi in zaupanju smo lahko postali to, kar smo danes. Brez njih ne bi zmogli prehoditi te poti.

Maturantski ples je bil zame in za mnoge sošolce najlepši zaključek srednješolskega obdobja. Bil je vrhunec našega dijaškega življenja – večer, poln čustev, ponosa in hvaležnosti. Z njim smo simbolično zakorakali v svet odraslih in s tem zaključili pomembno poglavje našega odraščanja.

3. a, razrednik Primož Kračun

4. Sa, razrednik Dušan Špoljar

Srednja šola nam bo za vedno ostala v lepem spominu. V teh letih smo stkali iskrena prijateljstva, ki bodo, verjamem, trajala še dolgo. Tudi učitelji so pustili pomemben pečat. Bili so več kot le predavatelji – znali so prisluhniti, svetovati in nas podpreti, ko smo to najbolj potrebovali. Za njihovo razumevanje in srčnost smo jim neizmerno hvaležni.

Iskrena hvala vsem, ki ste bili del te poti.

Maturantski ples ni bil le slavje – bil je čaroben trenutek, ki je povezal našo generacijo. To je bil večer, na katerega spomine bomo nosili s seboj vse življenje, kot lep in svetel spomin na čase, ko smo skupaj rastli, se učili in sanjali.

Anej Visenjak, 4. Sa

Spomini, nasveti in pogled naprej – generacija, ki zapušča šolske klopi

Ko se ozremo nazaj, se nam v spomin prikradejo drobni, a dragoceni trenutki. Spomnili se bomo malic (ja, teh si ni mogoče ne zapomniti), prakse, prijaznega razrednika in vseh tistih ekskurzij, ki so vedno znova prinesle smeh, dogodivščine in nepozabne zgodbe.

Kaj nas je najbolj razveseljevalo? Brez dvoma konec pouka! A tudi dogodki na šoli, praksa – kjer smo prvič zares občutili, kako je delati v poklicu, ki smo si ga izbrali. Šolanje je bilo včasih naporno, a poučno, resno in hkrati polno izzivov.

Generacijam, ki prihajajo za nami, pa bi radi predali nekaj nasvetov:

- Ostanite to, kar ste – iskreni, unikatni, svoji.
- Bodite pridni, poslušni in redno obiskujte pouk – tudi športno vzgojo!
- Poslušajte učitelje, pa bo šlo lažje.
- In kar je najpomembneje – **ne delajte lumparij**!

Kaj prinaša prihodnost? Nekateri bomo odprli svoj s. p., drugi bomo nadaljevali šolanje in študij na fakulteti, nekateri bomo iskali zaposlitev ali že stopili na svojo karierno pot. Vsi pa si želimo eno: ustvariti si prihodnost, na katero bomo ponosni.

Z nasmehom zapuščamo šolske klopi. Hvala vsem, ki ste bili del naše zgodbe!

Dijaki 3. a

3. a

Zadnji pozdrav generacije strojnih tehnikov

Dijaki programa strojni tehnik se po štirih letih poslavljamo od srednješolskih klopi. Za nami so leta znanja, vaj, projektov, praktičnega dela in številnih malih trenutkov, ki jih bomo nosili s seboj. Vsak od nas odhaja bogatejši – ne le z novimi veščinami, ampak tudi s spomini, prijateljstvi in z izkušnjami, ki nas bodo spremljale na poti v prihodnost.

Štiri leta so (pre)hitro minila. Najraje se spominjamo božičnih in končnih izletov, ekskurzij, sproščenega prostega časa, Erasmus+ izmenjave in prakse v Španiji. Nepogrešljiva pa so bila tudi druženja, ki so poskrbela za povezanost in veliko smeha.

Zelo sem bil vesel ob različnih trenutkih

- Ko sem uspešno opravil letnik.
- Ko smo imeli prost dan in ni bilo pouka.
- Ko je šola dobila mizo za namizni tenis.
- Ko sem zaključil vse obveznosti in predvsem takrat, ko sem ugotovil, da me čaka le še matura.

Dijakom nižjih letnikov sporočamo

- Začnite se učiti za maturo čim prej!
- Učite se sproti – resno.
- Ni tako hudo, kot izgleda (vsaj večino časa).
- Bodite ustvarjalni pri reševanju problemov.
- Vztrajajte, sodelujte, učite se več ... in dihajte.

Učiteljem bi radi sporočili

- Naj bodo testi v prihodnje malo lažji.
- Hvala, ker ste bili do nas – potrpežljivi, razumevajoči, včasih celo preveč skrbni.
- Zahvaljujemo se vam za vse – za znanje, za strpnost in za spoštljive odnose.
- Bili ste odlični.
- Naučili ste nas ogromno, tudi o življenju.

V prihodnosti si želimo

- Da bi bilo tudi na faksu tako prijetno kot je bilo tukaj v Zrečah.
- Da še kdaj obiščemo šolo in srečamo katerega od vas učiteljev.
- Uspešno delati, napredovati – morda celo do naziva magister strojništva.
- In predvsem: da se še kdaj srečamo z nasmehom in obujanjem lepih spominov.

Dijaki 4. Sa

4. Sa

LIKOVNI IZDELKI NAŠIH DIJAKOV